

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009–2014

Dokument ze zasedání

A7-0121/2012

11. 4. 2012

ZPRÁVA

o ochraně finančních zájmů Evropské unie – Boj proti podvodu – Výroční
zpráva za rok 2010
(2011/2154(INI))

Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Zpravodaj: Zigmantas Balčytis

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o ochraně finančních zájmů Evropské unie – Boj proti podvodu (2011/2154(INI)) – Výroční zpráva za rok 2010

Evropský parlament,

- s ohledem na svá usnesení o předchozích výročních zprávách Komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF),
- s ohledem na zprávu Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 29. září 2011 nazvanou „Ochrana finančních zájmů Evropské unie – Boj proti podvodu – Výroční zpráva za rok 2010“ (COM(2011)0595) a průvodní dokumenty (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 a SEC(2011)1109)¹,
- s ohledem na jedenáctou zprávu o činnosti úřadu OLAF – výroční zprávu za rok 2011²,
- s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2010 spolu s odpověďmi orgánů³,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Účetnímu dvoru o strategii Komise proti podvodům (COM(2011)0376),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o ochraně finančních zájmů Evropské unie trestním právem a správním vyšetřováním – integrované politice ochrany peněz daňových poplatníků (COM(2011)0293),
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. září 2011 o úsilí EU v boji proti korupci⁴, na své písemné prohlášení č. 2/2010 o úsilí Evropské unie v boji proti korupci⁵ a na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru: Boj proti korupci v EU (COM(2011)0308),
- s ohledem na čl. 325 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁶,
- s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁷,

¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf

² http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

³ Úř. věst. C 326, 10.11.2011, s. 1.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2011)0388.

⁵ P7_DCL(2010)0002

⁶ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

- s ohledem na své usnesení ze dne 6. dubna 2011 o ochraně finančních zájmů Společenství – Boj proti podvodům – Výroční zpráva za rok 2009¹,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A7-0121/2012),
- A. vzhledem k tomu, že EU a členské státy sdílejí odpovědnost za ochranu finančních zájmů EU a za boj proti podvodům, a vzhledem k tomu, že úzká spolupráce mezi Komisí a členskými státy má klíčový význam;
 - B. vzhledem k tomu, že členské státy nesou prvořadou odpovědnost za plnění asi 80 % rozpočtu Evropské unie a za vybírání vlastních zdrojů, mimo jiné v podobě DPH a cel;
 - C. vzhledem k tomu, že v roce 2010 činil celkový finanční dopad nesrovnalostí odhalených kontrolními systémy 2,193 miliardy EUR ve srovnání s 1,757 miliardy EUR v roce 2009,
 - D. vzhledem k tomu, že podle Evropského účetního dvora (EÚD) vykazovaly platby, na nichž se zakládá účetní závěrka, věcné chyby, přičemž odhadovaná míra chyb činí pro celý rozpočet EU 3,7 %; vzhledem k tomu, že kontrolní systémy se ukázaly při zajišťování řádnosti plateb jako účinné pouze částečně a že hlavní příčiny chyb se týkají způsobilosti a zadávání veřejných zakázek;
 - E. vzhledem k tomu, že ve většině případů se EÚD domnívá, že orgány členských států měly k dispozici dostatečné informace k tomu, aby odhalily a napravily alespoň část chyb ještě před provedením plateb, a vzhledem k tomu, že EÚD se domnívá, že stále existuje prostor pro zdokonalení opravných mechanismů a kontrolních činností členských států;

I. Celkový pohled

1. zdůrazňuje, že globální finanční krize, a zejména krize eurozóny, jíž EU v současnosti čelí, vyžaduje zavedení zvláštních opatření s cílem zajistit přiměřenou ochranu finančních zájmů EU, pokud jde o příjmy, jež jsou přímo spojeny s finančními zájmy členských států; je toho názoru, že důslednější uplatňování fiskální politiky může Evropu vyvést z krize, a to zejména cestou omezení šedé ekonomiky EU, jejíž velikost je odhadována na přibližně jednu pětinu oficiálního HDP²;
2. zdůrazňuje potenciál elektronické veřejné správy při zvyšování transparentnosti a boji proti podvodům a korupci, a tudíž pro ochranu veřejných financí; zdůrazňuje, že Evropa zaostává za svými průmyslovými partnery, mj. z důvodu nedostatečné interoperability systémů³; zdůrazňuje, že zvláště v době krize musí Evropa zvýšit úsilí o zavedení nové generace elektronické veřejné správy, jež by zajistila větší transparentnost veřejných financí;

¹ Přijaté texty, P6_TA(2011)0142.

² Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2011, Friedrich Schneider, <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>;

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Digitální program pro Evropu, COM(2010)245.

3. upozorňuje na skutečnost, že elektronické bezhotovostní transakce jsou dokumentovány, a tudíž ztěžují zapojení do šedé ekonomiky, a že mezi podílem elektronických plateb v určité zemi a její šedou ekonomikou existuje zjevně úzký vztah¹; vybízí členské státy, aby snížily limity pro povinné bezhotovostní platby;
4. zdůrazňuje, že je potřeba mít spolehlivé statistické údaje o rozsahu podvodů a korupce, zejména o míře daňových úniků, krácení cel a zneužívání finančních prostředků EU organizovaným zločinem; vyjadřuje politování nad tím, že Komise nebyla ani po opakovaných žádostech ze strany Parlamentu schopna tyto údaje poskytnout;

II. Obecné připomínky

5. zdůrazňuje, že podvody jsou příkladem úmyslného protiprávního jednání a že nesrovnalost znamená nedodržení určitého pravidla; vyjadřuje politování nad tím, že zpráva Evropské komise se podvodům nevěnuje do hloubky a nesrovnalostmi se zabývá jen velmi obecně; připomíná, že článek 325 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) hovoří o podvodech, a nikoli o nesrovnalostech, a žádá, aby se rozlišovaly podvody a chyby; žádá, aby se korupce řešila společně s podvody;
6. konstatuje, že v roce 2010 vzrostl finanční dopad nesrovnalostí v oblasti výdajů na 1,8 miliardy EUR (neboli 1,27 % prostředků) ve srovnání s 1,4 miliardy EUR (neboli 1,13 % prostředků) v roce 2009; finanční dopad v oblasti příjmů je rovněž vyšší: 393 milionů EUR (neboli 1,88 % celkového hrubého objemu tradičních vlastních zdrojů) ve srovnání s 357 miliony EUR (neboli 1,84 %) v roce 2009;
7. vyjadřuje politování nad skutečností, že velké množství finančních prostředků EU je stále vynakládáno nesprávně, a vyzývá Komisi, aby přijala rozhodná opatření s cílem získat zpět více neoprávněně vyplacených plateb, aby povolala členské státy k větší odpovědnosti za částky, jež musí být z důvodu nesrovnalostí ještě získány zpět, aby lépe předcházela nesrovnalostem a podvodům a aby je účinněji odhalovala a aby okamžitě pozastavila platby a uplatnila účinné sankce v případě zneužití prostředků EU;
8. konstatuje, že počet oznámených nesrovnalostí se za rok 2010 zvýšil ve všech oblastech kromě předvstupních fondů a tradičních vlastních zdrojů a že toto zvýšení souvisí s ukončením prováděcího období fondů soudržnosti 2000–2006 a se zdokonalováním systému pro řešení nesrovnalostí (IMS);
9. zdůrazňuje, že i přesto, že došlo k modernizaci a zdokonalení systému IMS a že se u většiny členských států zvýšil objem podávaných zpráv, díky čemuž se zlepšuje jejich kvalita a roste spolehlivost, stále přetrvávají rozdíly v přístupech členských států k oznamování nesrovnalostí, a panují tudíž pochybnosti o přiměřenosti vnitrostátních systémů oznamování; vyzývá všechny členské státy, aby plně zavedly systém IMS a aby dále zvyšovaly míru plnění své oznamovací povinnosti a rychlost, s jakou nesrovnalosti oznamují;
10. dále vyjadřuje obavu, že některé členské státy dosud nevyužívají elektronický systém

¹ The Shadow Economy in Europe, 2010: Using Electronic Payment Systems to Combat the Shadow Economy / Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010.

oznamování v plném rozsahu; vyzývá tyto členské státy, aby tuto situaci neprodleně napravily;

11. znovu vyjadřuje politování nad závažnými pochybnostmi o kvalitě informací poskytovaných členskými státy a upozorňuje na to, že některé členské státy nadále oznamují velmi nízký počet odhalených nesrovnalostí a podvodů; vyzývá Komisi, aby Evropský parlament informovala, zda jsou vnitrostátní kontrolní systémy v těchto členských státech účinné;
12. připomíná, že právní předpisy Unie vyžadují, aby členské státy oznámily veškeré nesrovnalosti nejpozději do dvou měsíců od konce čtvrtletí, v jehož průběhu byla nesrovnalost poprvé zjištěna správním orgánem nebo soudem, nebo vyjde-li najevo nová informace o oznámené nesrovnalosti; vyzývá členské státy, aby vynaložily veškeré nezbytné úsilí, včetně zjednodušení vnitrostátních správních postupů, s cílem dodržet požadované lhůty a omezit časovou prodlevu mezi okamžikem, kdy byla nesrovnalost zjištěna, a okamžikem, kdy byla oznámena; vyzývá členské státy, aby při svém úsilí v boji proti podvodům jednaly především jako ochránci peněz daňových poplatníků;
13. zdůrazňuje, že je potřeba mít spolehlivé statistické údaje o míře podvodů a korupce, zejména o míře daňových úniků, krácení cel a zneužívání finančních prostředků EU při organizované trestné činnosti; vyjadřuje politování nad tím, že ani po opakovaných žádostech nebyla Komise schopna tyto údaje poskytnout;
14. vyjadřuje zklamání nad tím, že Komise není schopna stanovit skutečnou míru nesrovnalostí a podvodů, a tudíž nelze vyhodnotit celkovou míru nesrovnalostí a podvodů v jednotlivých členských státech ani určit a potrestat členské státy, v nichž je tato míra nejvyšší, jak Evropský parlament požadoval již v roce 2009;
15. zdůrazňuje, že během několika minulých let byly vytvořeny nové techniky měření korupce a podvodů, a naléhavě žádá Komisi, aby bezodkladně iniciovala úsilí o uplatňování těchto nových nástrojů měření a aby zajistila posouzení rozsahu korupce a podvodů při používání finančních prostředků EU a při zpronevěře příjmů EU; to umožní posoudit účinnost ochrany finančních prostředků EU před zneužitím a ochranu příjmů EU před zpronevěrou;
16. vyzývá Komisi, aby v úzké spolupráci s Evropským parlamentem, Evropským účetním dvorem a dalšími účetními a kontrolními orgány EU převzala odpovědnost za vytváření nástrojů pro měření podvodů a korupce v souvislosti s finančními prostředky EU;
17. konstatuje, že tzv. pravidlo 50/50¹, jež lze uplatnit v zemědělství, je pro členské státy účinným podnětem, aby urychlily a dokončily postupy zpětného získávání neoprávněně vyplacených plateb; vyzývá Komisi, aby posoudila, zda by nebylo možné uplatnit tento mechanismus zpětného vymáhání také v dalších oblastech (politika soudržnosti, předvstupní fondy) a rovněž zda by u tohoto pravidla nebylo vhodné zkrátit lhůtu pro

¹ Na základě tohoto pravidla může Komise z neoprávněně vyplacených plateb, které členský stát nezískal zpět do čtyř let (nebo v případě soudního řízení o zpětném získání platby do osmi let), získat z rozpočtu členských států zpět 50 % z těchto částek. Toto pravidlo se používá, aby se zajistilo urychlené zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek.

opatření za účelem zpětného získávání neoprávněně vyplacených prostředků na polovinu, tj. na dva a na čtyři roky;

18. konstatuje, že Evropský účetní dvůr ve své výroční zprávě za rok 2010 uvádí, že u plateb ve finančních výkazech za rok 2010 bylo zjištěno velké množství chyb, které představovaly 3,7 % celkových rozpočtových výdajů EU, tj. zhruba 4,5 miliardy EUR;
19. konstatuje, že ve zprávě EÚD se dále uvádí, že před schválením plateb měly orgány členských států dostatek informací, aby mohly některé z těchto chyb odhalit, napravit nebo jim zabránit;

III. Příjmy. Vlastní zdroje

20. připomíná, že náležitý výběr DPH a cla má přímý vliv jak na hospodářství členských států, tak na rozpočet EU; zdůrazňuje, že zkvalitňování systémů výběru příjmů by mělo být nejvyšší prioritou všech členských států, a zejména těch, které čelí největším problémům ve stávajícím hospodářském klimatu;
21. zdůrazňuje, že by se měl důraz přesunout na účinnější výběr příjmů; zdůrazňuje, že daňové podvody způsobují rozpočtu EU a hospodářství členských států obrovské ztráty, čímž dochází ke zhoršování dluhové krize; připomíná, že náklady spojené se stávající šedou ekonomikou nesou občané, jejichž příjem je snadno dokumentovaný a výsledovatelný;
22. konstatuje, že údaje členských států o nesrovnalostech v oblasti tradičních vlastních zdrojů se značně liší, a domnívá se tudíž, že klasifikace nesrovnalostí a podvodů v databázi vlastních zdrojů OWNRES není zcela spolehlivá; žádá Komisi, aby prozkoumala možnosti, jak tuto databázi zdokonalit, aby byla zajištěna spolehlivost a srovnatelnost oznámených údajů;
23. vyzývá Komisi, aby se i nadále zaměřovala na to, jak členské státy provádějí strategie celní kontroly, zejména v oblasti vysoce rizikových dovozů, a na zlepšování činností vedoucích k odhalení nesrovnalostí a možných podvodů v oblasti tradičních vlastních zdrojů;
24. se znepokojením konstatuje, že pašování, a zejména pašování cigaret, zůstává pro EU značným problémem, v jehož důsledku vnitrostátní rozpočty a rozpočet EU přicházejí o nemalé prostředky; vítá akční plán pro boj proti pašování cigaret a alkoholu na východních hranicích EU, který navrhla Komise, a také obnovení celní spolupráce s Čínou a Ruskem na konci roku 2010 a strategický rámec pro celní spolupráci, který obě země podpořily;
25. vítá výsledky společné celní operace členských států Sirocco, která se uskutečnila v červnu 2010 za koordinace Evropského úřadu pro boj proti podvodům a během níž bylo zadrženo 40 milionů cigaret, 1,2 tuny tabáku k ručnímu balení cigaret, 7 000 litrů alkoholu a 8 milionů kusů dalšího padělaného zboží;
26. konstatuje, že velká část příjmů pochází z daně z přidané hodnoty (DPH), a je tudíž třeba, aby Komise a členské státy sledovaly existující i nové trendy v podvodech a účinně na ně

reagovaly; vítá zelenou knihu o budoucnosti DPH, kterou předložila Komise, a žádá, aby byly předloženy konkrétní návrhy reformy DPH;

Ztráty na DPH

27. připomíná, že podle studie vypracované pro Evropskou komisi¹ není podle odhadů odváděno průměrně 12 % DPH²; upozorňuje zejména na skutečnost, že tyto ztráty dosáhly znepokojivé míry v Řecku, kde činí 30 %, a v Itálii, kde dosahují 22 %, což jsou země, které procházejí nejobtížnější dluhovou krizí a jejichž situace ohrožuje hospodářskou stabilitu v celé EU-27;
28. zdůrazňuje, že ztráty příjmů z DPH jsou kromě vyhýbání se daňovým povinnostem a ztrátám z důvodu platební neschopnosti také důsledkem podvodů, a že ztráty na DPH, které dosahují miliard EU, se obvykle vyrovnávají prostřednictvím úsporných opatření, která se dotýkají těch občanů EU, jejichž příjmy jsou snadno vysledovatelné;
29. poukazuje na skutečnost, že od zavedení DPH se způsob výběru této daně nezměnil; zdůrazňuje, že tento způsob výběru je zastaralý, neboť došlo k řadě změn technologického a ekonomického prostředí;

Ztráty na clu

30. zdůrazňuje, že příjmy z celních poplatků jsou důležitou součástí tradičních vlastních zdrojů EU a zdrojem příjmu pro vlády členských států, které si ponechávají 25 % příjmů na pokrytí nákladů na výběr; znovu opakuje, že účinné předcházení nesrovnalostem a podvodům v této oblasti chrání finanční zájmy Unie a má významný dopad na vnitřní trh, neboť zabraňuje nespravedlivému zvýhodňování hospodářských subjektů vyhýbajících se placení cla vůči těm, kdo v tomto ohledu řádně plní své povinnosti;
31. zdůrazňuje, že správné fungování celního systému má přímý dopad na výpočet daně z přidané hodnoty;
32. připomíná v této souvislosti, že Účetní dvůr ve své zvláštní zprávě č. 13/2011³ konstatoval, že uplatňování celního režimu 42⁴ způsobilo v roce 2009 odvozené ztráty přibližně ve výši 2,2 miliardy EUR⁵ v sedmi členských státech auditovaných Účetním dvorem, což představuje 29 % DPH teoreticky uplatnitelné na zdanitelnou částku všech dovozů uskutečněných v těchto zemích na základě celního režimu 42 v roce 2009;
33. připomíná, že Účetní dvůr zjistil závažné nedostatky při kontrole zjednodušených celních postupů, které představují 70 % všech celních postupů; zdůrazňuje, že tyto nedostatky

¹ Studie za účelem vyčíslení a analýzy ztrát příjmů z DPH v EU-25, kterou vypracovala na základě zadání Komise společnost Reckon LLP.

² Rozdíl mezi skutečnými příjmy z DPH a příjmy, jež by členské státy měly teoreticky obdržet na základě svých hospodářských výsledků.

³ Zvláštní zpráva EÚD č. 13/2011 nazvaná „Umožňují kontroly v rámci celního režimu 42 zabránit daňovým únikům v oblasti DPH a odhalovat je?“

⁴ Režim využívaný dovozcem s cílem získat osvobození od DPH při převozu dováženého zboží do jiného členského státu a v případě, že je DPH splatná v členském státě určení.

⁵ Z toho ztráta ve výši 1,8 miliardy EUR vznikla v sedmi vybraných členských státech a ztráta 400 milionů EUR ve 21 členských státech, do nichž bylo zboží ve vzorku dovezeno.

způsobily neodůvodněné ztráty pro rozpočet Unie a narušení obchodní politiky EU; zdůrazňuje, že zjištěné nedostatky spočívaly mimo jiné v nízké kvalitě či nedostatečné dokumentaci kontrol a v nedostatečném využívání technik automatického zpracování údajů pro provádění kontrol během zpracování zjednodušených postupů;

IV. Výdaje

Zemědělství

34. konstatuje, že v roce 2010 se zvýšil počet oznámených případů nesrovnalostí a podezření z podvodu, přičemž jejich finanční dopad se zvýšil z 13 milionů EUR v roce 2009 na 69 milionů EUR v roce 2010;
35. vyjadřuje politování nad tím, že situace ohledně celkové míry zpětně získaných finančních prostředků je stále neuspokojivá: členské státy během finančního roku 2010 sice získaly zpět 175 milionů EUR, což představuje 42 % dlužných částek Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) od roku 2007 dále, ale celková zbývající částka, která měla být na konci finančního roku 2010 získána zpět, činila 1,2 miliardy EUR, přičemž podle pravidla 50/50 členské státy odvedly z vnitrostátních rozpočtů do rozpočtu EU pouze 300 milionů EUR; vyjadřuje politování nad tím, že Komise nezohlednila žádost Evropského parlamentu a neposkytla mu ve své zprávě o ochraně finančních zájmů Evropské unie za rok 2010 informace o pokroku dosaženém v této oblasti; znovu vyzývá Komisi, aby přijala veškerá opatření nezbytná k zavedení účinného systému zpětného získávání finančních prostředků a aby Evropský parlament o situaci informovala;
36. vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy v roce 2010 nedodržely lhůty pro oznamování nesrovnalostí; souhlasí s Komisí, že všechny členské státy musí kvalitu svých zpráv zvýšit; připomíná, že Finsko, Rakousko a Nizozemsko se zavázaly plnit oznamovací povinnosti, a vyzývá Komisi, aby ve výroční zprávě o ochraně finančních zájmů Evropské unie a boji proti podvodům za rok 2011 informovala o pokroku, kterého tyto státy v roce 2011 dosáhly;
37. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že v roce 2010 kvalifikovala Itálie a členské státy EU-12 více než 90 % oznámených případů nesrovnalostí jako „podezření z podvodu“; vyzývá členské státy, aby přijaly veškerá nezbytná opatření, včetně úzké spolupráce s evropskými orgány, s cílem vyřešit všechny příčiny podvodů týkajících se finančních prostředků EU;
38. je znepokojen podezřele nízkou mírou podvodů, již oznámily Francie, Německo, Spojené království a Španělsko, a to zejména vzhledem k jejich velikosti a obdržené finanční podpoře, jak uvedla Komise ve své zprávě o ochraně finančních zájmů Unie; domnívá se, že to vyvolává oprávněné pochybnosti, zda tyto státy dodržují zásady oznamování; naléhavě žádá Komisi, aby zahrnula podrobné informace o použité metodě oznamování a schopnosti odhalovat podvody v těchto členských státech; znovu vyzývá Komisi, aby důkladně monitorovala účinnost systémů dohledu a kontroly členských států a zajistila, aby informace o míře nesrovnalostí v jednotlivých členských státech odrážely skutečný stav; žádá Komisi, aby ve zprávě o ochraně finančních zájmů EU informovala o opatřeních, jež byla v této oblasti přijata v roce 2011;

Politika soudržnosti

39. podle údajů obsažených ve zprávě o ochraně finančních zájmů Evropské unie za rok 2010 souviselo přibližně 70 % všech oznámených nesrovnalostí s politikou soudržnosti a tato politika vykazovala v roce 2010 nejvyšší míru zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek v oblasti výdajů (více než 60 %); zdůrazňuje, že na základě poskytnutých údajů není možné objektivně vyhodnotit skutečný počet případů nesrovnalostí nebo podvodů v této oblasti, protože velký počet oznámených případů nesrovnalostí nebo podvodů může souviset se zavedením systému IMS v roce 2009;
40. vítá pokrok v oblasti zpětného získávání částek neoprávněně vyplacených za programové období 2000–2006, kterého bylo dosaženo v roce 2010 a který představuje 2,9 miliardy EUR, tj. 70 % neoprávněně vyplacených finančních prostředků ve srovnání s 50% mírou v roce 2009;
41. poukazuje na to, že v roce 2010 Dánsko, Francie, Malta, Nizozemsko, Slovinsko a Švédsko neoznámily žádné případy nesrovnalostí v této oblasti, což vede pochybnostem, zda tyto státy řádně používají systém IMS; je znepokojen nízkou mírou zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek v Maďarsku, České republice a ve Slovinsku (zhruba 20 % a méně); vyzývá Komisi, aby přijala nezbytná opatření, prošetřila důvody a ve zprávě o ochraně finančních zájmů EU příští rok informovala Evropský parlament o dosaženém pokroku;
42. zdůrazňuje, že podle údajů uvedených ve zprávě o ochraně finančních zájmů Evropské unie za rok 2010 vyplývá z analýzy těch kategorií nesrovnalostí, které jsou oznamovány nejčastěji, že nesrovnalosti jsou nejčastěji odhalovány v prováděcí fázi projektového cyklu a k největšímu finančnímu dopadu dochází ve fázi výběru a zadávání veřejných zakázek; zdůrazňuje, že transparentnější, jasnější a pružnější systém zadávání veřejných zakázek, jenž by aktivněji využíval elektronický systém zadávání veřejných zakázek, a stanovení obecných zásad pro zadávání veřejných zakázek na úrovni EU by umožnily zajistit účinnější využívání finančních prostředků členských států a EU; očekává, že Komise provede účinnou reformu systému zadávání veřejných zakázek;

Předvstupní fondy

43. je znepokojen tím, že u předvstupních fondů se objevuje nejnižší míra zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek v oblasti výdajů: v roce 2010 dosahovala tato míra necelých 10 % ve srovnání s 27 %; konstatuje se znepokojením, že míra zpětného získávání neoprávněně vyplacených prostředků za období 2002–2006 je stále nízká (okolo 30 %) zejména v Bulharsku, Turecku, Litvě a Lotyšsku; vyzývá Komisi, aby přijala odpovídající opatření k zajištění toho, aby přijímající země vysvětlily nízkou míru zpětného získávání, zlepšily své výsledky v této oblasti a aktualizovaly chybějící informace o ukončených postupech zpětného získávání neoprávněně vyplacených prostředků;
44. poukazuje na to, že nejvíce případů nesrovnalostí a podvodů souvisí s využíváním prostředků z programu Sapard v Rumunsku a Bulharsku; vítá, že Bulharsko dosáhlo velkého pokroku při posilování vnitrostátních systémů kontroly, což prokazuje skutečnost, že v roce 2010 značnou část nesrovnalostí a podezření z podvodů neodhalily vnější

inspekce a kontroly, nýbrž inspekce a kontroly provedené domácími nebo vnitrostátními orgány; vyjadřuje politování nad tím, že v Rumunsku je stále většina nesrovnalostí a podezření z podvodu odhalována díky inspekcím uskutečněným útvary EU nebo provedeným na jejich žádost; vyzývá Komisi, aby úzce spolupracovala s rumunskými orgány na zlepšení této situace;

45. vítá cíl Komise podporovat nové příjemce pomoci (Turecko, Chorvatsko, bývalou Jugoslávskou republiku Makedonii a Černou Horu) v jejich úsilí o zavedení systému IMS;

V. OLAF

46. opakuje, že je nezbytné nadále posilovat nezávislost, efektivitu a účinnost úřadu OLAF;

47. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily účinné plnění doporučení, která vydává úřad OLAF po prošetření případů;

VI. Zadávání veřejných zakázek, vyšší transparentnost a boj proti korupci

48. vyzývá Komisi, příslušné agentury Unie a členské státy, aby přijaly opatření a poskytly zdroje pro zajištění toho, aby finanční prostředky EU nebyly předmětem korupce, aby ukládaly odrazující sankce v případech, kdy bude zjištěna korupce a podvod, a aby zintenzivnily zabavování majetku nabytého trestnou činností související s podvody, daňovými úniky a praním špinavých peněz;

49. zdůrazňuje, že ve sdělení Komise z roku 2011 nazvaném „Boj proti korupci v EU“ se roční ztráta v důsledku korupce v EU odhaduje na 120 miliard EUR, což způsobuje finanční škody, omezuje veřejné finance a podkopává důvěru v demokratické instituce; zdůrazňuje dále, že v usnesení Parlamentu z roku 2011 o úsilí EU v boji proti korupci se uvádí, že korupce vede ke zneužívání veřejných financí obecně a finančních prostředků EU odváděných daňovými poplatníky, jakož i k narušení trhu, a vyzývá – v souladu se svým písemným prohlášením č. 2/2010 – Komisi a příslušné orgány Unie k zajištění toho, aby se finanční prostředky EU nestaly předmětem korupce;

50. vítá rozhodnutí Evropského parlamentu o vytvoření zvláštního výboru pro organizovanou trestnou činnost, korupci a praní špinavých peněz;

51. vítá skutečnost, že Malta dne 20. ledna 2011 ratifikovala Úmluvu o ochraně finančních zájmů EU; vyjadřuje politování nad skutečností, že Česká republika dosud tuto úmluvu neratifikovala, a vyzývá tento členský stát, aby tuto situaci co nejdříve napravil; vyzývá rovněž Estonsko, aby ratifikovalo protokol ze dne 29. listopadu 1996 o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce;

52. připomíná, že program Hercule II, který řídí Komise (OLAF), je finančním nástrojem v oblasti ochrany finančních zájmů EU a prevence související trestné činnosti, včetně pašování cigaret; konstatuje, že střednědobé hodnocení programu Hercule II potvrdilo jeho přínos; je toho názoru, že nástupce tohoto nástroje, tj. program Hercule III, by měl nadále zlepšovat technické vybavení v členských státech, financovat přístup k databázím, jež jsou zásadní pro vyšetřování ze strany orgánů členských států a úřadu OLAF,

a bojovat proti pašování a padělání cigaret v souladu s právně závaznými dohodami s výrobcí tabáku;

53. znovu vyzývá Komisi a členské státy, aby navrhly, zavedly a pravidelně vyhodnocovaly jednotné systémy zadávání veřejných zakázek, které by zabráňovaly podvodům a korupci, aby stanovily a uplatňovaly jasné podmínky pro účast na veřejných soutěžích a kritéria, na jejichž základě se přijímají rozhodnutí o veřejných zakázkách, aby přijaly a zavedly systémy kontroly rozhodnutí o zadání veřejných zakázek na vnitrostátní úrovni s cílem zajistit transparentnost a odpovědnost v oblasti veřejných financí, a aby přijaly a zavedly systémy řízení rizika a vnitřní kontroly;
54. je potěšen tím, že v lednu 2011 byla zveřejněna zelená kniha Komise o modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek nazvaná „Směrem k efektivnějšímu evropskému trhu veřejných zakázek“; připomíná, že hodnotící zpráva o konzultaci k této knize byla přijata na konci června 2011 a že v prosinci 2011 Komise přijala její návrhy na reformu základních pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek (směrnice 2004/17/ES a 2004/18/ES);

VII. Následná opatření

55. žádá Komisi, aby informovala Parlament o tom, jaké další ukazatele, zdroje či metody kromě informací poskytovaných informátory může použít, aby mohla stanovit, v kterých oblastech financování EU či příjmů EU se objevuje zvýšená míra podvodů;
56. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda případy podvodů vyšetřované na základě informací od informátorů odpovídají oblastem, v nichž se na základě nezávislých kritérií či ukazatelů předpokládá potenciálně vysoká míra podvodů; v případě, že tomu tak není, vyzývá Komisi, aby posoudila jiné metody zahajování vyšetřování v oblastech, v nichž jsou podezření z podvodů skryta na základě „zákonů o mlčenlivosti v trestních záležitostech“, které zabráňují pronikání informací ze strany informátorů;
57. vzhledem k situaci, která se opakuje v posledních letech, kdy členské státy neposkytují údaje včas nebo poskytnuté údaje nejsou správné a srovnatelné, což neumožňuje objektivně hodnotit rozsah podvodů v členských státech, jelikož Evropský parlament, Komise a úřad OLAF nemohou plnit své funkce, pokud jde o posouzení stavu a předkládání navazujících návrhů, zdůrazňuje, že tento stav nelze tolerovat, a vyzývá Komisi, aby plně přijala svou odpovědnost za zpětné získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků od členských států a shromažďovala od všech členských států jednotné a srovnatelné údaje a stanovila pro ně společné zásady oznamování;

o

o o

58. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, Soudnímu dvoru Evropské unie, Evropskému účetnímu dvoru, dozorčímu výboru úřadu OLAF a úřadu OLAF.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Zpráva o ochraně finančních zájmů Evropské unie – Boj proti podvodu – Výroční zpráva za rok 2010 (dále jen zpráva za rok 2010) obsahuje stejně jako v předchozích letech nejnovější informace o případech nesrovnalostí a podezření z podvodů, které oznámily členské státy. Zpráva se zabývá zvláštním tématem, na kterém se Komise a členské státy předem dohodly: rizikem dvojího financování v oblasti politiky soudržnosti.

V roce 2010 se počet oznámených nesrovnalostí zvýšil ve všech oblastech s výjimkou předvstupních fondů a tradičních vlastních zdrojů. Tento vzestup mohlo ovlivnit ukončení prováděcího období 2000–2006 Fondu soudržnosti a zdokonalení systému pro řízení nesrovnalostí (IMS). Úřad OLAF zřídil a monitoruje systém IMS, který byl zaveden v roce 2009, ale dosud jej nepoužívají všechny státy. V roce 2010 Evropský parlament vyzval Komisi, aby přijala všechna nezbytná opatření a využila za tímto účelem také své právo legislativní iniciativy, a zajistila tak, aby členské státy dodržovaly oznamovací povinnosti a aby bylo možno získat spolehlivé a srovnatelné údaje o míře nesrovnalostí a podvodů v členských státech. Ve zprávě za rok 2010 Komise sama uznala, že „údaje v této zprávě musí být vykládány s opatrností. Skutečná míra výskytu nesrovnalostí není známa ani odhadována, a proto se neuvádí.“ Zpravodaj je toho názoru, že tato situace je neuspokojivá, protože opírá-li se Komise ve své výroční zprávě o nepřesné údaje, které nelze srovnávat, je otázkou, jaký má tato zpráva celkový smysl. Komise musí přijmout svou plnou odpovědnost a požadovat, aby jí členské státy včas poskytly všechny nezbytné údaje, a umožnit tak stanovit skutečnou míru podvodů v členských státech.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	27.3.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 24 - : 0 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Andrea Češková, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Aldo Patriciello, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Zuzana Brzobohatá, Edit Herczog, Véronique Mathieu, Olle Schmidt, Derek Vaughan